

Sygn. akt VI GC 92/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Zbigniew Krepski
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Barabasz

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2016 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) we W.

przeciwko (...) sp. z o.o. w C.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. w C. na rzecz powoda(...)we W. kwotę 547.034,75 zł (pięćset czterdzieści siedem tysięcy trzydzieści cztery złote siedemdziesiąt pięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 12 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 15.417,00 zł (piętnaście tysięcy czterysta siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu

Sygn. akt VI GC 92/16

UZASADNIENIE

Powód (...)we W. w pozwie w postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu (...) sp. z o.o. w C., wniesionym w dniu 12 kwietnia 2016 r. (v. data stempla pocztowego na kopercie, w której nadano pozew na pocztie – k.58) domagał się zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kwoty 547.034,75 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powód twierdził, iż dochodzona kwota stanowiła nabytą przez powoda w drodze umowy cesji z dnia 18 września 2013 r. wierzytelność przysługującą (...) Bankowi (...) S.A. z tytułu niewykonania przez pozwaną spółkę zobowiązań wynikających w zawartej z tym bankiem umowy bankowej z dnia 1 maja 2009 r. (k.2-4).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22 kwietnia 2016 r., sygn. akt VI GNc 175/16, Sąd Okręgowy w Toruniu uwzględnił w całości żądanie pozwu (k.59).

Pozwana spółka w sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty wniosła o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty pozwana zarzuciła, iż powód nie przedstawił dowodu potwierdzającego fakt i zasadność roszczenia. Podkreśliła, iż to na powodzie ciążył obowiązek wykazania, że doszło do zawarcia umowy przelewu i że umową tą objęte były należności, których zasądzenia domaga

się powód w pozwie. Zdaniem pozwanej powód nie sprostował temu obowiązkowi. Po pierwsze nie wykazał, że należności banku wobec pozwanej przelano na jego rzecz, gdyż załączona do pozwu umowa sprzedaży wierzytelności obejmuje portfel wierzytelności przysługujących (...) S.A. wobec osób fizycznych. Po drugie, powód w żaden sposób nie wykazał, że faktycznie dokonał na rzecz banku całkowitej zapłaty ceny kupna i tym samym nie wykazał aby ziścił się zawarty w umowie przelew warunek, od którego uzależnione było nabycie przez powoda wierzytelności objętej pozwem. Ponadto zdaniem pozwanej powód nie udowodnił roszczenia i jego wysokości. Wprawdzie przedłożył on tabelę zawierającą dane pozwanej i wysokość rzekomego jej zadłużenia ale tabela ta nie została podpisana; nie jest to zatem dokument ani urzędowy, ani prywatny. Również przedłożony przez powoda wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu (...) nie jest, zdaniem pozwanej, wystarczającym dowodem, gdyż w świetle art. 194 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych nie ma on mocy dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym, a jako dokument prywatny nie może stanowić samodzielnego dowodu przejścia uprawnień i wysokości zobowiązania pozwanej (k.64-67).

Powód w piśmie procesowym z dnia 10 czerwca 2016 r. stanowiącym odpowiedź na sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty zaprzeczył wszystkim twierdzeniom i zarzutom pozwanej. Podkreślił, iż podstawą zobowiązania pozwanej jest umowa o kredyt z dnia 21 listopada 2006 r. zmieniona ugodą z dnia 4 stycznia 2008 r., gdzie pozwana uznała swoje zobowiązanie w wynoszące w dacie ugody kwotę 299.990,68 zł, a w zakresie odsetek kwotę 10.389,29 zł. Umowa ta została wypowiedziana przez bank, który wystawił bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 12 marca 2010 r., któremu Sąd Rejonowy w Toruniu nadał klauzulę wykonalności. Zdaniem powoda nie ma też racji pozwana zarzucając brak wykazania przelania wierzytelności dochodzonej pozwem. Wprawdzie do pozwu omyłkowo została załączona umowa cesji nie obejmująca dochodzonej wierzytelności, ale do powyższego pisma powód przedłożył właściwą umowę cesji wierzytelności z dnia 18 września 2013 r. obejmującą wierzytelności przysługujące (...) S.A. wobec podmiotów gospodarczych, w tym małych i średnich przedsiębiorstw. Ponadto powód przedłożył wyciąg z wykazu wierzytelności stanowiący integralną część umowy cesji z dnia 18 września 2013 r. wskazując, iż dokument ten konkretyzuje nabytą przez niego wierzytelność, przy czym z uwagi na obszerność tego dokumentu oraz konieczność ochrony danych osobowych ograniczył go do danych wierzytelności przysługującej powodowi przeciwko pozwanej. Ustosunkowując się do zarzutu nieudowodnienia zapłaty ceny za przeniesienie wierzytelności powód przedłożył potwierdzenie zapłaty ceny z dnia 19 września 2013 r. Ponadto powód wskazał, że dochodzi zapłaty kwoty 547.034,75 zł, na którą składają się:

- pozostała do spłaty kwota kapitału w wysokości 238.790,68 zł,

- skapitalizowane odsetki naliczone przez pierwotnego wierzyciela i powoda w wysokości 308.244,07 zł, w tym odsetki karne naliczone przez pierwotnego wierzyciela od dnia 11 marca 2010 r. do dnia 18 września 2013 r. od kwoty głównej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, w tym odsetki w kwocie 61.969,10 zł naliczone do dnia wystawienia (...) oraz odsetki ustawowe w kwocie 63.093,08 zł naliczone przez powoda od dnia 19 września 2013 r. do dnia sporządzenia pozwu tj. do dnia 8 kwietnia 2016 r. (k.96-99).

Na rozprawie w dniu 13 lipca 2016 r. pozwana spółka zarzuciła, iż przedłożone przez powoda przy jego piśmie procesowym z dnia 10 czerwca 2016 r. dowody z dokumentów są spóźnione, natomiast powód podkreślił, iż nie spowodują one opóźnienia w rozpoznaniu sprawy (k.205, 00:00:51-00:02:12).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 21 listopada 2006 r. pomiędzy (...) Bankiem (...) S.A w W. i pozwaną (...) sp. z o.o. w C. została zawarta umowa o kredyt nr (...) w walucie polskiej w rachunku bieżącym (...), na mocy której pozwanej spółce został udzielony kredyt w kwocie 300.000,00 zł.

Dowód : odpis umowy (k.100-103)

Następnie powyższa umowa została zmieniona ugodą zawartą przez strony w dniu 4 stycznia 2008 r. W ramach tej ugody pozwana spółka w § 2 uznała, że na dzień podpisania tej ugody wierzycielowi (bankowi) przysługuje od niej jako kredytobiorcy niesporna i wymagalna wierzytelność w kwocie 299.990,88 zł z tytułu należności głównej i w kwocie 10.389,29 zł z tytułu odsetek naliczonych do dnia 3 stycznia 2008 r. Ponadto w § 2 ugody ustalono,

że powyższa wierzytelność jest oprocentowana w stosunku rocznym według zmiennej stopy procentowej równej wysokości stawki referencyjnej powiększonej o marżę banku. Z kolei w § 4 ustalono, że w przypadku opóźnienia w spłacie wierzytelności wierzyciel naliczać będzie odsetki od niespłaconej kwoty, za okres od dnia, w którym powinna nastąpić spłata do dnia poprzedzającego dokonanie spłaty, według zmiennej stopy procentowej obowiązującej w (...) S.A. stanowiącej każdorazowo dla kredytów przeterminowanych i postawionych po upływie okresu wypowiedzenia w stan natychmiastowej wymagalności czterokrotność wysokości kredytu lombardowego NBP obowiązującego w okresach, za które oprocentowanie jest naliczane.

Dowód : odpis umowy ugody (k.104-108)

Bezsporne jest, że powyższa umowy ugody została wypowiedziana przez bank z uwagi na brak wywiązania się pozwanej spółki z obowiązku spłaty kredytu.

Dowód : okoliczność niezaprzeczona przez pozwaną

W dniu 12 marca 2010 r. bank (...) S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny stwierdzający, że na dzień 12 marca 2010 r. figuruje wymagalne zadłużenie pozwanej spółki z umowy kredytu nr (...) w kwocie 238.790,68 zł z tytułu kredytu, w kwocie 61.969,10 zł z tytułu odsetek karnych do dnia 11 marca 2010 r. i w kwocie 25,55 zł z tytułu kosztów.

Dowód : odpis bankowego tytułu egzekucyjnego (k.110)

Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 15 kwietnia 2010 r. , sygn. akt (...), powyższemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu została nadana klauzula wykonalności.

Dowód : odpis postanowienia (k.111)

W dniu 9 września 2013 r. bank (...) S.A. wystawił wyciąg z ksiąg bankowych nr (...)/ stwierdzając, że na ten dzień figuruje wymagalne zadłużenie pozwanej spółki z tytułu niespłaconej należności głównej w kwocie 238.790,68 zł, z tytułu odsetek skapitalizowanych do dnia 8 września 2013 r. w kwocie 0 zł, z tytułu odsetek do dnia 8 września 2013 r. w kwocie 243.894,89 zł, z tytułu kosztów w kwocie 3.964,57 zł. Ponadto stwierdzono, że dalsze odsetki od dnia 9 września 2013 r. naliczane są według zmiennej stopy procentowej obowiązującej z (...) S.A. od kwoty kapitału tj. kwoty 238.790,68 zł stanowiącej każdorazowo czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP i obciążają dłużnika.

Dowód : kserokopia wyciągu z ksiąg bankowych (k.113)

W dniu 18 września 2013 r. pomiędzy (...) S.A. w W. a powodowym (...) we W. została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności podmiotów gospodarczych (w tym małych i średnich przedsiębiorstw) z tytułu kredytów inwestycyjnych, kredytów obrotowych (w tym odnawialnych), sald debetowych i innych czynności dokonanych przez (...) S.A. Na warunkach określonych w tej umowie bank jako zbywca sprzedał na rzecz powoda jako nabywcy wierzytelności wymienione w załączniku nr 1 do umowy wraz ze wszelkimi innymi prawami z wierzytelności i zabezpieczeniami, w tym w szczególności roszczenia o zaległe odsetki, koszty i kary. Stosownie do § 4 umowy nabywca zapłaci zbywcy cenę w kwocie 2.600.000,00 zł w terminie do dnia 20 września 2013 r. przelewem na rachunek zbywcy; za datę zapłaty strony uznały datę wpływu środków

na rachunek zbywcy. Na mocy tej umowy powód nabył m.in. wymienioną w poz. 831 załącznika nr 1 do umowy wierzytelność przysługującą zbywcy od pozwanej spółki (...) sp. z o.o. w C. z tytułu niespłaconego kredytu w łącznej kwocie 487.906,24 zł, w tym w kwocie 238.790,68 zł z tytułu kapitału, w kwocie 245,151,00 zł tytułu odsetek i w kwocie 3.964,57 zł z tytułu kosztów.

Dowód :

- odpis umowy sprzedaży wierzytelności (k.114-141),

- odpis wyciągu z załącznika nr 1 do aneksu do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 18 września 2013 r. (k.196-197)

W dniu 19 września 2013 r. powód zapłacił zbywcy tj. bankowi (...) S.A. kwotę 2.600.000,000 zł tytułem ceny z umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 18 września 2013 r.

Dowód : odpis potwierdzenia zapłaty (k.200)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny sprawy został ustalony w oparciu o przedłożone przez powoda dokumenty prywatne, które stanowiły dowody w zakresie wynikającym z art. 245 k.p.c. Dokumenty te nie wywoływały wątpliwości co do ich prawdziwości i nie były kwestionowane przez pozwaną spółkę. Wbrew zarzutom pozwanej spółki przedłożone przez powoda przy jego piśmie procesowym z dnia 10 sierpnia 2016 r. dowody z dokumentów nie były spóźnione. Stanowiły one obronę powoda przez zarzutami pozwanej spółki podniesionymi w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Co więcej, powyższe pismo procesowe stanowiło wykonanie zarządzenia sądu z dnia 24 maja 2016 r., wydanego w trybie art. 207 § 3 k.p.c., zobowiązującego powoda do udzielenia odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty w określonym terminie 14 dni pod rygorem skutków prawnych z art. 207 § 6 k.p.c. Zakładając jedynie hipotetycznie, jak bezzasadnie podnosi pozwana spółka, że przedłożone przez powoda przy odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty dowody z dokumentów prywatnych były spóźnione to brak było podstaw do pominięcia tych dowodów, gdyż uwzględnienie tych rzekomo spóźnionych dowodów nie spowodowały zwłoki w rozpoznaniu sprawy.

Przechodząc do rozważań prawnych należy na wstępie podkreślić, iż istnienie sporu między stronami co do zasady obliguje jedną z nich do udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ zgodnie z przepisem art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. ciężar dowodu spoczywa na stronie, która z określonych faktów wywodzi skutki prawne.

Jeśli więc powód powołuje się na przysługujące mu prawo żądania zapłaty z tytułu wierzytelności nabytych w drodze cesji, to zobowiązany jest wykazać okoliczności, które to żądanie uzasadniają. In concreto powód powinien zatem udowodnić, iż cedentowi tj. bankowi (...) S.A. w W. rzeczywiście przysługiwały wobec pozwanej spółki określone wierzytelności z tytułu jej zadłużenia w spłacie zaciągniętego kredytu. W ocenie Sądu w świetle poczynionych wyżej ustaleń faktycznych powód wykazał (art. 6 k.c.) za pomocą przedłożonych powyższych dokumentów prywatnych w postaci umowy ugody z dnia 4 stycznia 2008 r., Bankowego Tytułu Egzekucyjnego (...) z dnia 12 marca 2010 r., wyciągu z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 9 września 2013 r. i wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) z dnia 8 kwietnia 2016 r., iż zadłużenie pozwanej spółki z tytułu braku spłaty kredytu bankowego wynosi łącznie kwotę 547.034,75 zł, na którą składa się należność główna tj. niespłacony kapitał w wysokości 238.790,68 zł oraz skapitalizowane odsetki karne naliczone przez pierwotnego wierzyciela i powoda w wysokości 308.244,07 zł, w tym odsetki karne naliczone przez pierwotnego wierzyciela od dnia 11 marca 2010 r. do dnia 18 września 2013 r. od kwoty głównej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, w tym odsetki w kwocie 61.969,10 zł naliczone do dnia wystawienia Bankowego Tytułu Egzekucyjnego oraz odsetki ustawowe w kwocie 63.093,08 zł naliczone przez powoda od dnia 19 września 2013 r. do dnia sporządzenia pozwu tj. do dnia 8 kwietnia 2016 r. W świetle powyższych ustaleń nie ma zatem racji pozwana spółka zarzucając, iż powód dla udowodnienia roszczenia i jego wysokości przedłożył jedynie wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego. W ocenie Sądu nie można też zgodzić się z pozwaną, iż taki dokument prywatny nie może samodzielnym dowodem na wysokość zobowiązania pozwanej. To pozwana kwestionując wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego winna przedłożyć dowody na okoliczność, iż wskazane w tym dokumencie jej zadłużenie nie istnieje lub jest mniejsze. W realiach niniejszej sprawy pozwana takiego dowodu nie przedłożyła, a zatem jej zarzuty okazały się gołosłowne.

W ocenie tego Sądu powód wykazał też, że nabył powyższe wierzytelności. Do odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty dołączył on bowiem umowę sprzedaży wierzytelności podmiotów gospodarczych (w tym małych i średnich przedsiębiorstw) z tytułu kredytów inwestycyjnych, kredytów obrotowych (w tym odnawialnych), sald debetowych

i innych czynności dokonanych przez (...) S.A. Na warunkach określonych w tej umowie bank (...) S.A. w W. jako zbywca sprzedał powodowi jako nabywcy wierzytelności z tytułu niespłaconego kredytu wymienione w pozycji 831 załącznika nr 1 do umowy w łącznej kwocie 487.906,24 zł, w tym w kwocie 238.790,68 zł z tytułu kapitału, w kwocie 245,151,00 zł tytułu odsetek i w kwocie 3.964,57 zł z tytułu kosztów. Tym samym chybiony okazał się zarzut pozwanej spółki, iż umowa cesji nie dotyczy tej spółki. Wprawdzie do pozwu powód omyłkowo dołączył niewłaściwą umowę cesji wierzytelności bo dotyczącą przelewu wierzytelności osób fizycznych, jednakże na skutek zarzutu pozwanej spółki do odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty dołączył już właściwą umowę sprzedaży wierzytelności.

W końcu w ocenie Sądu w próżnię trafia ostatni z podniesionych przez pozwaną spółkę zarzutów tj. zarzut nieudowodnienia zapłaty ceny za sprzedaż wierzytelności. Powód udowodnił, iż w terminie określonym w § 4 umowy sprzedaży wierzytelności zapłacił nabywcy cenę za sprzedane wierzytelności w kwocie 2.600,000,00 zł załączając do odpowiedzi na sprzeciw potwierdzenie zapłaty ceny w dniu 19 września 2013 r.

Reasumując w ocenie Sądu obrona pozwanej spółki przeciwko żądaniu pozwu była nieskuteczna. Należy podkreślić w tym miejscu, iż pozwana spółka w żaden merytoryczny sposób nie odniosła się do twierdzeń powoda zawartych w odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty oraz do dowodów z dokumentów załączonych do tego pisma procesowego. Wobec powyższego mając na uwadze wynik całej sprawy powyższe okoliczności podniesione przez powoda w odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty należało uznać za przyznane (art.230 k.p.c.). Należy też wyraźnie podkreślić, iż powód wykazał zarówno istnienie wierzytelności przysługującej bankowi (...) S.A. w W. z tytułu braku spłaty kredytu zaciągniętego przez pozwaną spółkę, wysokość tej wierzytelności jak też fakt jej sprzedaży powodowi.

Reasumując, z tych wszystkich względów powództwo o zapłatę kwoty 547.034,75 zł podlegało uwzględnieniu na podstawie art. 509 § 1 k.c. w związku z art. 6 k.c.

Odsetki w wysokości ustawowej zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu od dnia wniesienia niniejszego powództwa.

O kosztach procesu Sąd orzekł po myśli art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c. mając na uwadze, iż powód jest stroną wygrywającą. Na zasądzone koszty procesu w łącznej kwocie 15.417,00 zł złożyły się: uiszczona przez powoda opłata sądową od pozwu w kwocie 1000,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powódki będącego radcą prawnym w wysokości minimalnej stawki tj. 14.400,00 zł przewidzianej w nowej taryfie radcowskiej oraz uiszczona opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Z:

1) (...)

2) (...)

3) (...)

T. (...)